

Píseň: S368 - Víc než oko spatřit smí + modlitba; **Oddíl k výkladu:** Jk 4, 11 - 5, 8

Milí přátelé,

minulý týden jsme se věnovali neochotě překladatelů přeložit náročné a přísné oddíly Jakubovy epištoly tak, jak je Jakub napsal. Také proto, že Jakub, po vzoru Krista i proroků, „šije“ do svých vlastních řad. Nemoralizuje a nekritizuje lidi „tam venku,“ nýbrž vnitřek křesťanství - křesťany a jejich sbory.

Dnes v tom Jakub pokračuje. Tak i svou aktualitou - aby křesťané neměli iluze o svých společenstvích současných ani prvotní církve.

Bláznovství víry

Jiří Mrázek to ve své knize vystihuje velmi dobře (viz přílohy).

Závěr

Snadno mají křesťané i lidé bez vyznání naivní předsudky o církvi i jejich členech. Překvapivě často je mívají křesťané o sobě samých - jak jsme morální, jak to dobře děláme, jak jsme věrní biblickému Hospodinu... jen sem mezi nás, čertvíproč, vlastně nikdo nechce.

Jakub, v očích mnohých tak trochu „čert,“ nabízí odpovědi. Nabízí řešení. Od nastaveného zrcadla Božího slova, přes opuštění nadbíhání „těm nezbytným a vlivným“ pro sbor a krocení sebe samotných až po návrat k Písmu jako základu života. Právě ve shromážděních a sborech.

Což vyžaduje mnoho trpělivosti se sebou samým i s druhými. Ale také odvahy jednat a mluvit proti špatným (čti: protibiblickým) nápadům a činnostem. Když vím, kudy ven ze špatné situace, nebo alespoň že nastoupená cesta je špatná, a mlčím, dávám prostor lidské svévoli a tak zlu. Což je, typicky jakubovsky, ježíšovsky a prorocky, náročné.

Ale Bohulibé. A Bůh dává víc, než oko spatřit smí...

Píseň: S273 - Přemýšlej, děkuj a služ + **modlitba Páně**
Rozhovor